

Sygn.akt III AUa 868/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Barbara Orechwa-Zawadzka

Sędziowie: Sławomir Bagiński

Dorota Elżbieta Zarzecka

Protokolant: Magdalena Zabielska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 lutego 2021 r. w B.

sprawy z odwołania J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o ponowne ustalenie wysokości renty wypadkowej

na skutek apelacji wnioskodawcy J. K.

od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 23 października 2020 r. sygn. akt IV U 1319/20

oddala apelację.

III AUa 868/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 lipca 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił J. K. przeliczenia wysokości renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na podstawie art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Sąd Okręgowy w Olsztynie, który rozpoznawał odwołanie J. K. od tej decyzji, wyrokiem z 23 października 2020 r. oddalił odwołanie.

Z ustaleń Sądu wynikało, że J. K., urodzony (...), był w okresie od 5 czerwca 1976 r. do 30 listopada 1976 r. uprawniony do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, zaś od 20 stycznia 1977 r. jest uprawniony na stałe do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Odwołujący w dniu 23 czerwca 2020 r. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w O. wniosek o przeliczenie przysługującego mu świadczenia w postaci renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Do wniosku dołączył kopię świadectwa pracy z dnia 13 września 1990 r., które wskazuje, że ubezpieczony był zatrudniony w Zespole (...) w O. od 7 października 1975 r. do 13 września 1990 r. Powyższy okres zatrudnienia od 7

października 1975 r. do 13 września 1990 r. wynikający ze świadectwa pracy z dnia 13.09.1990 r. jest ubezpieczonemu zaliczony do stażu pracy.

Sąd Okręgowy, powołując się na art. 114 ust 1 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych stwierdził, że skarżący nie wskazał na żadne nowe okoliczności ani nie zgłosił nowych dowodów, mających wpływ na wysokość świadczenia.

Wskazując na powyższe, Sąd Okręgowy oddalił odwołanie.

Apelację od powyższego wyroku złożył J. K., powołując się na to samo świadectwo pracy, które zostało uwzględnione przez ZUS przy wyliczeniu ogólnego stażu pracy.

Skarżący wnosił o przyznanie mu wyższej renty wypadkowej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Apelacja jest niezasadna. Sąd Apelacyjny w pełni podziela ustalenia faktyczne i ocenę prawną dokonaną przez Sąd I instancji.

Podkreślenia wymaga, że w 2019 r. wnioskodawca ubiegał się o zmianę decyzji przyznającej mu prawo do renty wypadkowej z tytułu częściowej niezdolności do pracy, jednakże Sądy obu instancji orzekły o oddaleniu roszczeń w tym zakresie oraz przekazaniu do rozpoznania organowi rentowemu wniosku J. K. o przyznane prawa do renty z ogólnego stanu zdrowia (sygn. akt III AUa 1092/19). Organ rentowy rozpoznając ten wniosek stwierdził, że skarżący nie spełnia wymogów stażowych do przyznania renty z ogólnego stanu zdrowia. Skarżący od 1977 r. jest uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. W myśl art. 114 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 53), w sprawie zakończonej prawomocną decyzją organ rentowy na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu uchyla lub zmienia decyzję i ponownie ustala prawo do świadczeń lub ich wysokość, jeśli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe okoliczności istniejące przed wydaniem decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość. Wnioskodawca ani przed organem rentowym ani w toku postępowania przed sądami obu instancji nie przedstawił nowych dowodów ani nie wskazał na okoliczności, które mogłyby stanowić podstawę do ponownego ustalenia wysokości jego renty wypadkowej. Świadectwo pracy dołączone do wniosku o ponowne przeliczenie renty, na które skarżący powołuje się w apelacji, zostało już uwzględnione przez organ rentowy do stażu pracy, co potwierdzają akta rentowe.

Mając powyższe na uwadze, wobec braku podstaw do uwzględnienia apelacji, Sąd orzekł jak w wyroku (art. 385 kpc.)

S. B. O. D. E. Z.